

Даблъ

Иванъ Крушевъ
с Казанлъжска

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ

42196

Отговоренъ редакторъ и Администраторъ: А. Митовъ.

Вѣстника ще пзлиза всѣка Срѣда. — Цѣната му е 1 левъ за три мѣсеци. Всичко което се отнася до вѣстника, особено пари и интересенъ материалъ, да се адресира до Администрацията въ Плъвентъ, чрезъ прѣпоржчани писма. Обявления се публикуватъ по споразумение. Единъ брой 10 ст.

ПОЛОЖЕНИЕТО.

Общото положение на страната ни не е въ нищо задоволително, а всичко върви по своя естественъ път на разложението. Лошето направление, което отъ начало се даде на нашата страна съ увѣждане господството на партизанската анархия и безнаказаностъ, въ всичкитѣ клонове на държавното ни управление; безсрамното подигравание съ народнитѣ правдини; безконтролното пратхосвание на народното благосъстояние; лжгание и подигравание съ чувствата на народа; облагане послѣдния съ още по тѣжкъ данъченъ товаръ, вмѣсто обѣщанитѣ намаления; голѣмия и повече непотрѣбенъ чиновнический персоналъ, скъпо плащанъ, а безразборно назначаванъ, който поглъща всичкия държавенъ доходъ; честитѣ систематически промѣнения на чиновничеството съ промѣнението на всѣки режимъ и партия; приучване тълпата къмъ леностъ и безплодни и зловрѣдни партизански борби, които ѝ създадоха суроежба и я тикнаха въ мораленъ и материаленъ развратъ; природнитѣ и стихийни влияния, които влошиха реколтитѣ и усилиха финансовий кризисъ въ търговия, занаяти и земледѣлие, та покрай тѣхъ се упразни и хазната; общата неразбория и хаосъ, който съществуватъ на всякаде въ държавата; завземане много служебни мѣста отъ прѣстѣпни елементи и съществуващата безнаказанностъ и покровителство на официалнитѣ прѣстѣпници; -- всички тѣзи и още много други комбинирани причини, създадоха едно незавидно, тѣжко, печално и застрашително за бжджцето на страната ни, положение, което не може да радва никой свѣсенъ и разбранъ човѣкъ. За всичко това калшаво положение виновни сме ний всички обитатели на тая страна, защото ни липсоватъ трезвенностъ, благоразумие и далновидностъ, а на всякаде и всякога се движимъ отъ своитѣ егоистични чувства, злоба и инатъ, които сж въ разрѣзъ съ здравий разумъ и интереситѣ на цѣлото общество. Раздробяванието страната на много, и твърдѣ много, безпринципни и безпрограмни партии, общата цѣль на които е все

държавната трапеза, повлияха най-много за пропадване поминъка на населението, защото всички работници си напуснаха занаятитѣ и работитѣ и се зачислиха въ партизанскитѣ армии на разнитѣ партии и партийки, като привикнаха даже повечето, да се прѣхвърлятъ въ лагеритѣ на всяка властующа партия.

По тоя начинъ интелегентното ни общество се преобърна на една потрѣбителна, а не производителна зганъ, която редовно и алчно испояжда всичкий сокъ, който суровата природа и оскжднитѣ средства на народа, даватъ. Понеже алчността на бюжетнитѣ храненияци е ненаситна, то тя се уподоби на алчността на гьсеница, която вътръ; всичко каквото намѣрятъ, испоядатъ, и пакъ умиратъ пакъ гладни. Тъй днесъ се вижда въ народа всички пари и добити храненияци недобори, обиратъ му се чергитѣ, китѣ, хитѣ, а че нѣмалъ съ какво да си да се предпази отъ студа и мрза, то жи за властующитѣ, защото тѣмъ имъ трѣба пари, пари и пакъ пари.

За външната ни политика не искаме да говоримъ, защото и тя е въ най-калшаво положение и съ признаци за грозно бжджце.

Законитѣ и правосъдието.

(Продължение отъ брой 2).

По чл. 185 отъ Търгов. законъ и чл. 37 отъ устава на акционерното дружество «Истокъ», въ Плъвентъ, акционери, които представляватъ $\frac{1}{5}$ частъ отъ основний капиталъ, могатъ да поискатъ свикване на общо събрание за разглѣждане въпроситѣ, които се прѣдлагатъ отъ тѣхъ. Ако управ. съвѣтъ не уважи това искание въ 8 дни, тогава представляватъ акциитѣ си въ окр. сждъ и послѣдний свиква събранието.

Фаворизируваний синдикатъ на Д-во «Нива», безъ да доказва че е акционеръ на Д-во «Истокъ» съ едно голо заявление иска отъ окр. сждъ, да свика акционеритѣ на Д-во «Истокъ», на общо

събрание за ликвидиранието му и сждътъ жумишката, въпрѣки закона и устава, свикалъ това събрание за 15 Августъ. Понеже това свикване бѣ произволно, никой акционеръ не се яви, но това не попрѣчи на любимитѣ на сждътъ, синдици на Д-во «Нива», да държътъ едно голѣмо общо събрание, въ което сж ораторствували Кръстановъ на Желѣзарова и обратно, взели рѣшение за ликвидация и избрали себѣ си за ликвидатори. Сждътъ по протестъ отъ председателя на Д-то, унищожилъ протокола на събранието, понеже нѣмало достатъчно число капиталъ ($\frac{3}{4}$) представляванъ по чл. 188 п. 4 отъ търгов. законъ. Свика такова събрание изново на 19 Августъ, но понеже никой не се явилъ, то отлагатъ го за 26 сжщий, въ което, се събрали пакъ само Кръстановъ и Желѣзаровъ. Като се убѣдили въ ползата отъ желанната имъ ликвидация, защото Кръстановъ ще вземе на Д. Митова кжщата и на Коларова засадника, а Желѣзаровъ пъкъ другитѣ имоти и воденици; Че ще си създадѣтъ работа за 10—15 год. и ще възнаградятъ достойно благосклоннитѣ си сждебни патрони та да могатъ и тѣ да се оженатъ, то взели рѣшение пакъ да се ликвидира Д-во «Истокъ» и за ликвидатори да се избератъ пакъ тѣ. Това рѣшение взематъ на 26 Августъ, безъ да сж е представлявалъ въ събранието необходимия основенъ капиталъ — $\frac{3}{4}$ по чл. 188 п. 4 отъ търгов. законъ, но Плѣв. окр. сждъ, който бави разнитѣ въпроси по 5—6 мѣсеци петлѣдани и преди истичание срока за обжалване на това рѣшение (2 недѣли) по чл. 181 отъ тър. законъ, още на 28 сутринята утвърждава протокола на събранието и пиши на управ. съвѣтъ да изпълни чл. 210 п. 2 отъ тър. законъ, именно да публикува прѣкрятванието. Обаче енергичний ликвидаторъ Кръстановъ, не иска никаква публикация, а иска моментално здаване въ 1 часъ на Д-во «Истокъ». Отговаря му се, че едно дружество не е краставици, да му се даджтъ въ ржцѣтъ, а учрѣждение, кадѣто за съставяние описи и привѣждане всичко въ порядъкъ за здаване, трѣбватъ нѣколко дена, а при това трѣбва да влѣзе и рѣшението въ законна сила, понеже прѣдседателя е подалъ жалба противъ незаконността на събранието и рѣшението. Но Кръстановъ е сарпъ като алваджийска тесла. Пиши веднага на окол. началникъ, да му даде: единъ приставъ, двама старши и единъ взводъ стражари да строши помѣщението и каситѣ на Д-во «Истокъ», да доведе Директора му подѣ стража и да завладѣй веднага всичко. За да се пишатъ такива заповѣди до полицията отъ този идиотъ — пианица, той трѣбва да си въобразява, че пиши на проституткитѣ си. Ще видимъ да ли окол. началникъ ще бжде толкова глупавъ та да му уйдисва на гайдата. Всичко ще се сдаде но по-редѣтъ си. Не се плашете отъ обжалване;—нали се хвалите, че и Ап. сждий сж Ваши? Тогава малко търпѣние само.

Това бѣхме написали, когато ни се съобща, че по искание на синдиката, окр. сждъ предло-

жилъ на сжд. слѣдователъ да строши помѣщението на Д-во «Истокъ», да арестова съвѣта и му създаде обвинение за непокорство. Бързайте, Господа, всичко това характеризира нискитѣ Ви побуждения. Хора убивате, та врати и каси нема да трошите. Всичкото си вѣличие покажете, а нежкотворни паметници Ви се готвятъ.

Доц.
(ото да не
да отпрати
му наче
ч. о

Анархия и правосѣдие.

(Продължение отъ брой 3).

Казахме, че затворитѣ по юридическо назначение сж «поправителни домове», а фактическитѣ сж развратни и отвратителни мѣста, подходящи на *менажерий*, за истезанието на жертвитѣ на сждий произволъ. Никакви поправителни и морални влияния нема въ тѣхъ за обитателитѣ имъ, а влияния, които ожесточаватъ, развратяватъ и озвѣрчаватъ хората. Началството вмѣсто съ поправителни срѣдства, служи си съ срѣдства ниски, груби, жестоки и животински. По тоя начинъ затворитѣ се явяватъ едни «менажерий», въ които едни двукраки звѣрове съ силата на властта сж затворили своитѣ събратия, та ги истезаватъ, нагрубяватъ, ощетяватъ, унизяватъ и подиграватъ. Иматъ право криминалиститѣ и мислителитѣ отъ новото врѣме, които се възмущаватъ отъ досегашнитѣ поправителни институти, които вмѣсто отъ прѣстѣпниците тѣ да направятъ *хора*, полѣзни за обществото, съгласно съ назначението си, напротивъ тѣ фабрикуватъ отъ хората — *звѣрове*, врѣдни за общественото спокойствие. Налѣжащъ за разрѣшение се явява и въпроса за правата на човѣцитѣ да малтретиратъ другитѣ въ името на нѣкаква власть и закони, и изнамиране по рационални поправителни способи противъ прѣстѣпниците. Интересенъ е за общественното внимание и въпроса: *Имали човѣци прѣстѣпници подлѣжащи на наказание или обществото създава прѣстѣпниците съ своето калтаво устройство, влияние и предизвикване?*

Но като оставимъ тѣзи нови принципиални въпроси, на разрѣшение на компетентнитѣ хора въ други благоустроени страни, ний да видимъ у насъ какво става при сжществующитѣ закони и наредби.

Дисциплинарни наказания въ затворитѣ сж *главното*: карциране на виновния по за нѣколко дена, въ особенна стая, на хлѣбъ и вода (безъ госба). Стаята не трѣбва да бжде кочина подѣ земята, а стая хигиенична — хора да живѣятъ въ нея. Обаче въ Плѣв. окр. затворъ, има една дупка, съ каменни зидове, която постоянно се пълни съ вода, и която се нарича карция. Въ нея държѣтъ хора безъ лѣгло по 30 деноноция и то повече само за това че сж имали дерзости да се оплакватъ противъ началството за злоупотрѣбление на правата имъ, а при това, въпрѣки всякакъвъ законъ и човѣщина, оковаватъ ги въ едни вериги

останали от първобитните времена, по 30—40 килогр. тѣжки, та не им дават възможност да се помѣстят на никаде. Друг интересен инструмент нарѣчен «тумрукъ», състои от един пжн голѣм около 70—80 кгр. съ синджиръ и халка, въ който оковават хора за краката, та не могат да се разстѣпат по-далѣче от дължината на вѣригата. Най-интересен инструмент е един остатък от испанската инквизиция, а именно: двѣ дѣбови грѣди сложени една върху друга въ срѣдъ една подземна стая, от които долната е заидана въ фундамента и сж изрѣзани въ нея много мѣста, за замѣщание на човѣшки крака. Като нарѣдат въ лѣжаще положение хората, на двѣ противоположни страни, та им съберат краката въ изрѣзитѣ, спускат горната грѣда та ги затиска и я заключат от двѣтѣ страни, а ржцѣтѣ им распжват и вързват въ други грѣди до главитѣ им. Въ тая машина могат да се помѣстят до 10—15 човѣка. Употрѣблението ѝ е редко, но главното е, че тя има право на гражданство, безъ да се глѣда, че времената на употрѣблението ѝ, отдавна сж изчезнали въ вѣчността.

Прѣзъ тая и миналата година въ карцията съ тѣжкитѣ вѣриги, тумрука и послѣдния, забравен от вѣковетѣ инструментъ, сж проживѣли по 30 дена много невинни хора, и то само за защита на правата си похитени от началството. Между другитѣ, извѣстни ни сж имената на: Ненчо Тодоровъ от гр. Руссе, Свѣтозаръ Станковъ от Брѣгово, Джано Мелкинъ, Цеко Петровъ, Дим. Стояновъ, Тодоръ Цоловъ, Атанасъ Ставровъ, Павелъ Лугоровъ (черногорецъ, че неудобрявалъ разваленъ хлѣбъ) и Дим. Ивановъ. Почти на всичкитѣ сж е разстроило здравieto от влагата и лошият климатъ, а послѣдний като смазанъ и от бой, е умрѣлъ въ най-жалко и отвратително положение. От първитѣ нѣкой сж освободени и нѣкой прѣвѣдени по другитѣ затвори, но повечето сега сж охтичави, а нѣкой може би и умрѣли прѣждевременно. Истезанията ѝ малтретиранията сж забранени от законитѣ, но вопрѣки това, Георги Касанчето е битъ ужасно и истезаванъ въ затвора, та едва що не е умрѣлъ тогава, но отъ после останалъ съ разстроено здравие.

При убийството на *Дим. Ивановъ* от с. Ставерци, въ края на м. г. сж строшени вратитѣ на килията въ затвора, въ която е живѣялъ, понеже не е искалъ да отвори самъ, защото сж е било мржкнало, а той е прѣдвиждалъ какво ще стане, като глѣдалъ брадви и дървета въ прислугата и чулъ заповѣдта за малтретиранието му.

Въ негова защита сж протестирали нѣколко души, но и тѣ сж биле жестоко наказани от хуманното началство. Между другитѣ, наказани сж: Дим. Атан. Сиврикоза, Дим. Константиновъ, Ненчо Тодоровъ, Свѣтозаръ Станковъ и др.

Бекиръ Пляковъ, циганинъ, се е подозиралъ въ кражба на конь. Определена му била една баснословна за халтъ му, гаранция, отъ около 5000

лева, та като стоялъ три години въ затвора подъ слѣдствие, послѣдното нито се свършвало, нито се продължавало. Просто е билъ забравенъ и останалъ на държавна прѣхрана. Сега го освободиха скоро, срѣщу намалена гаранция отъ 500 лева, но слѣдствието пакъ спи и се върва да го изядѣтъ мишкитѣ, както изядоха редовно и постепенно всичкитѣ слѣдственни (нѣколко дюзини) дѣла на знаменититѣ конокрадци Бр. Алексееви, интимнитѣ и симпатични любимци на Г-на Матева.

А знаете ли главно кой е автора, покровителя, дѣца и внушителя на тѣзи позорни звѣрщини, безчовѣчия и печални останки отъ първобитний сѣдебенъ тероръ? — Той е Г-нъ **Пеню Матевъ**, отъ гр. Бѣла, прокуроръ при Плѣв. Окр. Сждъ, и бившиятъ такъвъ при Видинский, отъ когото цѣлъ Видинъ бѣ пропищѣлъ, а Плѣвенъ е прорѣвалъ. Той е любимаца и протежето на Руссенский Апелативенъ Сждъ, на който съ частни писма внушава какви рѣшения и определения да държи, за да го избавятъ отъ отговорностъ за черкезлицитѣ му, оформявани отъ онѣзи кукли, които съ обитаванието си кепазтѣ Плѣвенский окр. сждъ. Той е убица на *Гено Ангеловъ* отъ с. Левски, умрѣлъ отъ истезание къмъ началото на Юлий т. г. въ пол. затворъ и заробенъ въ нѣкоя дупка или нуждникъ, а злоумишленно разгласено, че избѣгалъ. Той е убица на *Димитръ Ивановъ* отъ с. Ставерци, въ края на 1900 год. въ затвора вжтрѣ; той е покровителя на убийцитѣ или устроилъ на убийството на *Ангелъ Павликянски*, умрѣлъ въ затвора на Велик-день м. г. отъ истезание; той е виновника за задържанието на *Тод. Ангеловъ* отъ Търново въ затвора, и за подвежданието му за обвиняемъ въ кражба, само за това, че не приелъ да лжжесвидѣтелствова противъ единъ неговъ противникъ. Най-подире, той е автора на *много още злодѣяние, мошеничества и произволи*, които читателитѣ ще чуятъ и разбератъ отъ слѣдующитѣ ни броеве. Прочее, не е ли анархия въ това правосудие, което се представлява отъ такива разбойници?

(Слѣдва)

Никополский «Донъ Кихотъ».

На 24 того бѣхъ въ Никополъ, по работа та ми се даде случай да бѣдъ зритель на една нечувана до сега комедия отъ единъ новъ герой на печалния образъ, Никополския «Донъ-Кихотъ». Комедията бѣше слѣдната.

Никополския окол. началникъ, нѣкой си Мещовъ или Пещовъ (добрѣ незапомнихъ името му) бивше въ Вратченскитѣ села учителче, послѣ полицейски приставъ, а сега началникъ, едно доста надута хлапе, сжщия този день съ нахлюпена до носѣтъ му шапка, съ вързани назадъ ржцѣ, минувайки по край единъ дюкенъ съ дини, спрѣ се прѣдъ динитѣ, изпъчи гърдитѣ си, улови саблята си и, показвайки съ нея на една диня, защита про-

давача, съ грубъ тонъ: «колко пари тая диня, бе?» — Продавача отговаря: «60 ст., г-нъ началникъ» — «По надолу небивали?» — повтори още по грубо началника. — Е, че не може, Г-нъ началникъ, защото скъпо ме държатъ» — кротко отговори продавача.

— «Неможи ли! Ей сега ще ти обада азъ не може ли или може; тѣзи дини всички сж зелени и развалени» — развика се, като настоящо турско заптие, окол. началникъ. Веднага слѣдъ това началника зема една поза на дуелиране, измъкна саблята си навънъ и въ 2—3 минути нещастнитѣ дини станаха на части, — картина на баташкото клане. Прѣзъ врѣме на сражението си съ динитѣ, окол. началникъ, когото заслужено нѣкои кръстиха «Дели Неджибъ», изговаряше думитѣ: «не може, а? Ами тая зрѣла ли е; я да я видимъ?» (и посича динята) «Хж, тя била зрѣла, бе; тю бре!» и пр.

Въ това врѣме се събраха всички почти търговци и бакали отъ пазаря, които иронизараха съ небивалото до сега началническо геройство, едни: «ето ти Дуранъ-Кулака и Шабла;» други: «който не е видѣлъ «Донъ-Кихотъ», нѣка глѣда; трѣти: ами гдѣ му Санцо-Панца?», а турцитѣ: «ама кариузъ пехливанж, а!.....»

Тоя, Донъ-Кихотъ като видѣ, че всички дини лѣжатъ отирѣде му насѣчени на разни форми, гордо се оттегли отъ бойното поле, скри саблята си, върза назадъ ржцѣтѣ си, и като всѣки побѣдителъ, надмѣнно закрачи напрѣдъ изъ улицата. Продавача на динитѣ, изненаданъ отъ това внезапно изкаляние на динитѣ му отъ началника, ограничи се да му каже само: «Господъ умъ да ти дава синко», па си притвори дюкяна.

Ето единъ образецъ на околийски началникъ, г-не редакторе. Прѣдставете си, че Никополъ е единъ крайбрѣженъ градъ, който често се посѣщава отъ чужденци. Какво впечатление би направила на чужденеца тая детинска игра на началника, — коскоджамити шефъ на една околия — суб-префектъ, да се сражява на улицата съ едни беззащитни дини? Но ние знаемъ вече мнѣнието на чужденцитѣ за насъ — българитѣ, благодарение на подобни екземпляри — хлапета, като Мецова или Пецовъ на които се довѣрватъ такива важни постове, особено на границата, та нѣма защо да се спирамъ върху това. Цѣльта ми е да отбѣлѣжа този куриозъ, за да видятъ читателитѣ на вѣстника ви, че и сегашното министерство, което толкова се хвалеше въ опозиция и бичуваше подобни екземпляри, не прави изборъ въ кандидатитѣ за окол. началници, ами довѣрва саблята на лица, които могатъ да секжтъ съ нея дини, краставици и бодили.

За сжщия този началникъ, Мецовъ или Пецовъ, ни расправиха и другъ единъ куриозъ.

Градския комисаръ, нѣкой си Димитръ минувайки една вечеръ по край окол. началникъ, който стоялъ до една маса и пиялъ прѣдъ хотелъ

«Свищовъ», не му отдалъ почестъ по войнишки. Разсърденъ отъ това началника, спира комисаря и като му изсипалъ нѣколко псувни, заповѣдалъ му минутно прѣдъ него да снее саблята си и униформата си. Комисаря му казалъ, че униформата може да я снее само по заповѣдъ на неговото началство, което му я дало.

— «Не! още сега да я снемешъ дуракъ!» И почналъ да дърпа за дрѣхитѣ комисаря. Послѣдния се теглилъ и не се съгласява. Началника почна да дава тревоженъ сигналъ. Комисаря като вижда че работата надебѣлява, искубналъ се отъ ржцѣтѣ на началника и търтилъ да бѣга. Събравшитѣ се 5—6 души стражари по сигнала, по заповѣдъ на началника, спустнали се подиръ комисаря и блокирали общинското управление. Кмета отсѣствувалъ въ София. Помощника казалъ на стражаритѣ, че комисаря го нѣмало въ общината, но стражаритѣ не вѣрвали и насилвали да влезатъ и изваджтъ комисаря навънъ.

Извѣстени за тая оргинална хайка нѣкои влиятелни «наши» посвѣтвали и увѣщавали началника да оттегли стражаритѣ, който едвамъ се съгласилъ на това. Понатата незная какво е станало.

Е, право да си кажа, такова геройство и радославиститѣ не сж показвали, — геройство да го кажа, ако не е гламавица и лудостъ, отъ новий «Донъ-Кихотъ».

Петко.

Б. Р. Геройството на Никополский «Донъ-Кихотъ», сигорно ще го завѣде въ лудницата. И глѣбичата сѣчи печки въ Плъвенъ, но Никополский стражаръ Ив. Занковъ го накара да гази босъ търне. Добъръ е господъ и за тоя иднотъ.

Историята на Д-во «Нива» и причинитѣ на нѣговата несъстоятелность.

(Продължение отъ 3 брой)

Апелативний Сждъ на 23 Януарий 1899 год. отмѣни обявеното за 24-й сжщий събрание за ликвидация, нъ съ това работитѣ не се поправиха, а на противъ — влошиха, защото: а) Личноститѣ, които съставляваха сждѣтъ, администрацията и Окр. Съвѣтъ, се поставиха въ амбиция и почнаха нови козни, заблуждения, явни произволи и беззакония; б) Повече отъ селянитѣ — длъжници и часть отъ градскитѣ, по поощрѣние, отказаха да си продължаватъ записитѣ или исплащатъ дълговетѣ доброволно, та стана необходима нужда да бжджтъ сжде ни и да се екзекуиратъ, и в) Бълг. Народ. Банка, която имаше въ залогу записи около за 400,000 лева, срѣщу дългъ отъ 376,000 лева, на основание чл. 60 отъ устава си, засвои залога и почна да го реализира (събира) сама, защото истеглянието му обратно се просрочи, вслѣдствие на тоя скандалъ.

Управлението на Д-то като разбра, че Банката е рѣшена сама да събира суммитѣ по залога; и понеже имаше още кредитори — вложители на сумма близо 200,000 лева, то рѣши да расплати поне тѣзи влогове и тогава щомъ се освободи и отъ тѣзи си кредитори, да прогласи неминуемата ликвидация. По тоя начинъ, то постепенно събираше взиманията си и расплащаше влоговетѣ, та въ началото на т. г. намали взиманията на кредиторитѣ си на око-

ло 30,000 лева. Всичките тѣзи сумми сж на хора съчувственици и поддржатели на Д-то, а това не бѣше въ интереса на противниците му, както замисляваха новъ комплотъ противъ него, именно обявяването му въ несъстоятелностъ. За тѣзи цѣль тѣмъ имъ трѣбваше орждие, но такова не се намираще лѣсно, въ името на което да маскиратъ атентата.

Тукъ му е мѣстото да изложимъ, че слѣдъ отмѣнение дѣйствиата на Плѣв. Окр. Сждъ, по проектираната отъ него ликвидация на Д-во «Нива», въ сѣдинитѣ съставляющии тоя сждъ, се прояви единъ дивъ и жестокъ бѣсъ, подъ влиянието на който тѣ всичкото си врѣме употрѣбяха въ измислювание способности за прѣслѣждане и материално уврѣждане, както на самото дружество, тѣй и на хората, които го прѣдставляваха и поддръжаха. Да се изложатъ, подробно всичките подлости и разбойничества съ законитѣ и служебното имъ положение, ще ни завлѣче много далѣче, па би трѣбвало и цѣли томове да се съставляватъ. Обаче нашата цѣль сега за сега е, да схванемъ въ кратце по важнитѣ моменти и то въ общи чѣрти, та да можатъ читателитѣ да си направятъ едно приблизително и вѣрно понятие за вървежа на работата. Обаче, при другъ случай и слѣдъ като взематъ какъвъ и да е край, и сегашнитѣ висящи въпроси, то за назидание на бѣднотото поколение и завѣрно илюстриране на цѣлата работа, ще имаме грижата да приготвимъ пълна и обширна история на това толкова полѣзно и толкова злополучно Д-во, което стана жертва на нашия дивъ инатъ и скотска жестокость и злоба. Тая история ще бѣде добъръ материалъ и за психологитѣ въ бѣднотото, които ще проучватъ умственото състояние на сегашното поколение, спорѣдъ дѣлата му.

Между другитѣ срѣдства, съ които противниците на Д-во «Нива» и на управителитѣ му си служаха противъ тѣхъ, бѣше и печата, чрѣзъ в. «Плѣвенски гласъ», издаванъ отъ Ив. Докова, Цв. Кузовъ и събратията имъ, представлявани отъ единъ невменяемъ идиотъ «Гошето», който удовлетворяваше условията, изисквани отъ Папанчевий законъ за печата. Въ този вѣстникъ се пишаха безбройно мръсотий по адресъ на Д-во «Нива» и управителитѣ му. Послѣднитѣ завѣдоха около 30—40 углавни дѣла противъ отговорни редакторъ, за клѣвета и пр., като даваше съ това възможность на писачитѣ да установятъ писаното. Обаче, ноцнитѣ бухали не обичатъ свѣтлината. Тѣзи дѣла се бавихъ по 5—6 мѣсеци, до като се прѣдложи помирѣние, още слѣдъ 6 мѣсеци се вржчиха на редактора прѣписи отъ тѣжбитѣ и подиръ още слѣдъ 1 год. и повече дойде врѣме да се насрочатъ, но редактора дезертира, или «хванала го диария», както се хвалеше той, че му казалъ гогаваший прѣсѣдателъ на сждѣтъ Желѣсковъ (и двамата сж бесарабци). Като се отложиха по вѣднжжъ, за докарвание на обвиняемия подъ стража, тѣзи дѣла едва прѣзъ т. г. (слѣдъ 4 год. бавность) се насрочватъ и то само за това, за да ги прѣкратятъ по «закона за амнистията», който се отнася до публичнитѣ прѣстѣпления, а не до възбуденитѣ въ порядкъ на частно обвинение, обаче сждѣтъ го приспособи и за тѣхъ, та се отгърва лѣсно отъ толкова дѣла.

Множество други граждански дѣла, частни производства и пр. които имаше да се разгѣждатъ прѣдъ тоя сждъ въ повечето случаи се рѣшаваха явно пристрастно и произволно, а когато Кассационний сждъ имъ отмѣняваше дѣйствиата, почти въ всички случаи, то тукашнитѣ сждий се озвѣрваха и правяха всичко, за да рѣшжтъ и втори пжтъ по своему прѣдметното дѣло. Такива случаи има много, но нема врѣме да ги излагаме.

Характеренъ е долния случай, който обнаружава сждийското безпристрастие, хладнокржвие и незаинтересованность. Историята му е тая: управ. свѣтъ на Д-во «Нива», завѣжда углавно дѣло № 605/99 г. противъ 7 лица за клѣвета чрѣзъ печата, съ единъ памфлетъ. Дѣлото е завѣдено въ порядкъ на частно обвинение. Сждѣтъ при давание ходъ на дѣлото, постановилъ да се призоватъ всички лица, обаче прѣписъ отъ тѣжбата на Д-то, не вржшилъ на

двама души (брата на секретаря на сждѣтъ). Сждѣтъ имъ не издаватъ и призовки. Въ сждѣбното засѣдание на 17 Мартъ 1900 г. Директора на Д-во «Нива», моли да се отложи дѣлото и поправи «грѣшката». Прокурора поддръжа това искание, но сждѣтъ «намира, че сж достатъчни 5 обвиняеми, а отъ пропуснатитѣ двама нема нужда».—Представителя на Д-то заявява, че дѣлото е въ порядкъ на частно обвинение, та не е сждѣтъ властенъ самъ да освобождава едни обвиняеми, а други да сжди, но това право е само на частний обвинитель и отъ неговата воля зависи кого да сжди и кого не, а сждѣтъ е властенъ само да се произнесе за виновностьта или не. Затова иска призование и на тѣзи обвиняеми. Сждѣтъ отказва и запрѣтыва да се критикуватъ дѣйствиата му. Искане се отлагание на дѣлото, за обжалвание на това постановление, но пакъ се недопуска. Представителя на Д-то заявява, че това дѣствие на сждѣтъ е равносилно съ отказъ на правосждие, затова не се нуждае вече отъ такова правосждие. Предсѣдателя бие звѣнецътъ злобно и протестира, но управ. свѣтъ на Д-во «Нива» напуска засѣдателната стая прѣзрително, въ присѣдствието на 50—60 души публика. Сждийтѣ сконфузени за безобразното си повѣдение, като прѣкратятъ дѣлото, издаватъ опрѣдѣление за арестованіе директора на Д-во «Нива», Ст. Коларовъ 24 часа безъ право на обжалвание. Това глупаво и произволно постановление, въ умопомрачението си тѣ базирани на чл. 67 отъ закона за сждоустройството, който си нема мѣстото въ случая. Въ озлоблението си тѣ вѣднага проваждатъ за окол. началникъ, пол. приставъ и стражари, за да арестоватъ изобличителя си. До написание писмото до окол. началникъ, който чака, послѣдва въ сждѣтъ единъ писменъ протестъ отъ осждений, който имъ прѣпоржчва да прочетжтъ по внимателно чл. 67, а тѣй сждѣтъ и чл. 69 отъ закона за сждоустройството, та ще се убѣдѣтъ, че сж се заблудили, защото инакъ чл. 436 отъ наказ. законъ, ще имъ отвори очитѣ. Съ получаване на този протестъ, тѣ се намиратъ пакъ въ печално и незавидно положение. Излгватъ окол. началникъ, че отлагатъ изпълнението на постан овлението си за другъ пжтъ, а слѣдъ дълго обсждание на въпроса, съвмѣстно съ прокурора Матева, дохождатъ до заключение да фалшифициратъ протокола, съ невписвание на противозаконното си постановление и да скжсатъ протеста на неправилно осждений. За да прѣкриятъ едно прѣстѣпление, вршатъ двѣ нови съ фалшифициране протокола и уничтожение на протеста. Директора на Д-во «Нива», дълго врѣме иска да прочете протокола на това засѣдание, но дѣлото се недава подъ разни претексти, та едва на 30 Декемврий 1900 г. го вижда. Като констатира фалшификацията и укривание на протеста му, той поиска писменно прѣписъ отъ протокола, но му се отказва. Тогава подава на 4 Януарий 1901 г. заявление до прокурора при Руссенский Аппел. Сждъ, за прѣдавание на сждѣ прѣстѣпницитѣ сждий, но това му заявление и до днесъ — 9 мѣсеци, не е видѣло бѣлъ свѣтъ, както и много други оплаквания противъ сждийскитѣ прѣстѣпни произволи. За да не се сматра изложеното за голословие и басня, ний излагаме слѣдующото:

УДОСТОВѢРЕНИЕ

№ 17

Дадено отъ прокурорский надзоръ при Руссенский Апелативенъ сждъ, на Стоянъ Д. Коларовъ отъ г. Плѣвенъ вслѣдствие писменното му заявление вх. № 27/1901 год. въ удостовѣрение на това, че въ паркета е постѣпило отъ него заявление съ дата 4 Януарий 1901 година, съ което се оплаква противъ Рашо П. Георгиевъ, Петко Георгиевъ и Христо Стефановъ, членове при Плѣвенский окр. сждъ за извършвание прѣстѣпления по чл. чл. 436, 442 и 443 отъ наказателний законъ.

гр. Руссе, 17 Януарий 1901 год.

Прокуроръ; Аврамовъ.

Да, заявлението е постѣпило, но главното е, че то невидя до сега бѣлъ свѣтъ, а подателътъ му жестоко си

испати за тая своя дерзост — да се оплаква против прѣстѣжници сѣдѣи.

На 4 Януарий 1901 г. освѣнъ Коларова, подаде тѣжба против тѣзи и други сѣдѣи и против прокурора Матевъ, Плѣвенскій гражданинъ Цв. Влаховъ, за други мощничества, съ които сѣ искали да го експлоатиратъ или дискредитиратъ и като не успѣли, подвели го за обвиняемъ по едно чуждо дѣло, по което е билъ посоченъ само за свидѣтель. Вечерта още на 4 Януарий 1901 г., като се научили тѣзи сѣдѣи за подаденитѣ противъ тѣхъ жалби, дошли до съглашение, да платятъ жестоко на оплаквачитѣ. Вечерта нарочно или не, не се знае, но единъ отъ членовѣтѣ на сѣдѣтъ, като ходилъ нѣкаде вѣроятно по нощни донъ-жуански похождения, наложили му нѣколко морди и избѣгалъ безъ шанка. За да маскира скандала и за да си услужатъ за главната цѣль, той се тѣжи, че Цв. Влаховъ го набилъ на улицата, прѣзъ нощта, а прокурора Матевъ, заповѣдва арестованието на Влахова. Последний, като се научава за мискинскій планъ на официалнитѣ си противници, чрѣзъ явившия се да го посѣти, неговъ приятель, Дим. Митовъ, подава телеграфическо оплакване до Министра на Правосѣдието и на Апел. Прокуроръ, противъ произволнитѣ му арестъ. Обаче прокурора Матевъ специализи и рѣшителенъ майсторъ по злодѣйсвата, като се научава за телеграфическитѣ жалби и кой ги е изнесълъ изъ участъка и за да прѣмахне и другитѣ оплаквачъ противъ сѣдѣитѣ, Коларова, тегли единъ вистрелъ и на тримата извѣднѣжъ, а именно: прави едно нахално прѣдложение до Окр. сѣдѣ, да арестова Влахова, Митова, и Коларова, безъ право на гаранция, защото *«искали да терроризиратъ сѣдѣтъ, съ двата шамари, които ужъ Влаховъ ударилъ на кандидата сѣдѣя, Саввовъ»*. Сѣдѣтъ бързо, още сѣдѣицъ денъ на 5-й Януарий 1901 г. издава едно опредѣление № 1, съ което постановява, че понеже противъ Влахова, Митова и Коларова било образувано едно дѣло въ сѣдѣтъ, за фалшификация на частенъ документъ, по което имъ е било взето своеврѣменно гаранция, но защото сѣ се опитвали да терроризиратъ сѣдѣитѣ, то първий — Влаховъ да се задържи подъ стража до рѣшаване на това дѣло, а Дим. Митовъ да се арестова до представяние порѣчителство отъ 50,000 — *петдесетъ хиляди лева*. Арестованието на Коларова немали съ какво да мотивиратъ, та неуважили предложението на прокурора.

Този скандалъ, нечуванъ, невиданъ и несънуванъ въ исторіята на сѣдебнитѣ скандали, възмути всички умни хора, защото се преобърна на явно разбойничество съ законитѣ. Единъ Влаховъ може да бѣдѣ и прѣстѣжникъ, но единъ сѣдѣ трѣбва да стои на висотата на положение то си. Свѣстнитѣ и умни сѣдѣи, никога не трѣбва да бѣдатъ марионетки въ рѣцѣтъ на единъ звѣроподобенъ прокуроръ, който успѣшно би задѣнявалъ една хиена или пантера въ менажерията на нѣкоя зоологическа градина, но ни най-малко ще респектира прѣстижа на правосѣдието съ неподобнитѣ си авантюри, жестокости и прѣстѣжни наклонности.

Както нѣкой хищни звѣрове магнетизиратъ жертвитѣ си, тѣй и този прѣстѣженъ субектъ, по единъ необяснимъ начинъ е магнетизиралъ почти всичкитѣ сѣдѣи отъ Плѣвенскій окр. сѣдѣ и Русенскій Апел. Сѣдѣ, та отъ 8—10 мѣсеца ги разиграва на кукли.

Това скандално опредѣление на Плѣв. Окр. Сѣдѣ, за позоръ на Българското Правосѣдие се потвърди и отъ Русенскій Апел. Сѣдѣ, въпрѣки закони, право, свѣстъ клѣтва и длѣжност или приличие. Но длѣжни сме да констатираме, че поне Върховний Кассацион. Сѣдѣ се постави на законна почва и съ едно обяснимо възмушение отѣмни дѣйствиата на Апел. Сѣдѣ и Плѣв. Окр. Сѣдѣ, съ опредѣление отъ 17 февруарий 1901 год. № 9, въ което излага мотивитѣ си:

1) Съгласно чл. 220 отъ углав. Сѣд-во, противъ обвиняемъ за прѣстѣпление, което се наказва съ строгъ тъмниченъ затворъ до 5 години най-високата мѣрка за обез-

печение може да бѣде порѣчителство или залогъ.....

2) Отъ даннитѣ по настоящето частно производство, се вижда, че дѣлото по обвинението на двамата касатори въ извършване на фалшификация на частенъ документъ е било внесено въ сѣдѣтъ съ обвин. актъ. Въ съобразителната частъ на протоколното си опредѣление Русен. Апел. Сѣдѣ, признава че тѣжителитѣ въ случая се обвиняватъ въ прѣстѣпление, по което за неотклонение имъ би трѣбвало по чл. 220 отъ углав. Сѣдопр. да се вземе мѣрка порѣчителство, но прѣдъ видъ на това, че отъ обтжженото опредѣление на Окр. Сѣдѣ се виждало, какво тѣжителитѣ се опитали да терроризиратъ сѣдѣитѣ при Плѣв. Окр. Сѣдѣ, отъ което се **прѣдполага, че тѣ ще терроризиратъ и свидѣтелитѣ** по дѣлото и ще скриятъ диритѣ на прѣстѣплението — то сѣдѣтъ счелъ, че той е властенъ да вземе по строга мѣрка. **Това съображение на сѣдѣтъ, обаче, е произволно и противозаконно**, защото щомъ като прѣстѣплението въ което се обвиняватъ тѣжителитѣ, се наказва съ тъмниченъ затворъ до петъ години то съгласно чл. 220 отъ Угл. Сѣдопр. **най-високата мѣрка за обезпечение може да бѣде порѣчителство или залогъ, а въ никакъвъ случай не и вземане подъ стража**..... Съображението на сѣдѣтъ въ ладения случай, че тѣжителитѣ иматъ възможностъ да скриятъ диритѣ на прѣстѣплението и да терроризиратъ свидѣтелитѣ, е **съображение произволно и неуместно**..... Рус. Апел. Сѣдѣ като е счелъ въ случая, че е властенъ да вземе мѣрка за неотклонение **построга** отъ колкото е прѣдвидено въ самия законъ, **нарушилъ е** съ това чл. чл. 220 и 223 отъ Угл. Сѣдопр.

3) Съгласно чл. 225 отъ Углав. Сѣд-во, сумата за порѣчителството или залога, се опредѣля съгласно съ строгостта на наказанието, което се прѣдвижда за прѣстѣплението и състоянието на порѣчителтъ или заложителтъ. Съ обжалваното протоколно опредѣление е постановено: **Д. Митовъ** да прѣдстави гаранция въ размѣръ на **50,000 лева**, а до прѣдставяние на такава да се задържи **подъ стража**. Въ мотивитѣ на това опредѣление, обаче **не сѣ изложени съображенията** отъ които се е рѣководилъ сѣдѣтъ при опредѣляванieto размѣра на гаранцията. Подобни съображения **не сѣ изложени** тѣй сѣщо и въ опредѣлението на Плѣв. Окр. Сѣдѣ отъ 5 Януарий 1901 г. № 1, потвърдено съ казаното опредѣление на Рус. Апел. Сѣдѣ. Тѣй като съгласно чл. 225 отъ Угл. Сѣдопр. **Сѣдѣтъ е длѣженъ да опредѣля сумата на порѣчителството съобразно съ строгостта на наказанието по и състоянието на порѣчителтъ или залогодателятъ, за да не би тая сумма да бѣде по висока отъ състоянието на порѣчителтъ**, понеже въ такъвъ случай **това би било равносилно на отказване да се представи порѣчителството** и би имало за послѣдствие **взимане подъсѣдимия подъ стража** т. е. **взимане спрямо него мѣрка несъобразна съ распорѣданията на закона** и пр. затова отѣмнява опредѣлението на Рус. Апел. Сѣдѣ и повърна за новоразглѣждане на въпроса, при другъ съставъ, обаче просвѣтений Апел. Сѣдѣ и до днесъ не е изпълнилъ това опредѣление на Кассацията. А знаете ли защо? Защото не иска да вади очитѣ на Плѣвенскитѣ гарги и защото лицата къмъ които се отнася, нематъ вече нужда отъ правосѣдието му, тѣй като Плѣв. Окр. Сѣдѣ, подъ командата нѣ своя диктаторъ Пеню Матева, изигра рженицитѣ, които му се свиряха, като даде на дерзостнитѣ оплаквачи да разбѣратъ, че: *«когато имъ е кадия даваджия — Господъ ще имъ бѣде ярдѣмджия»*.

ХРОНИКА

Нова жертва. Имаме най-положителни данни, че прѣди около двѣ седмици единъ циганинъ отъ г. Горня Орѣховица или отъ селата, е билъ дока-

ранъ въ Плѣвенский пол. участъкъ. Тамо въ яхъ-ра на коннигъ стражари, е билъ толкова жестоко и безчовѣчно битъ съ желѣзни вили отъ стражаритѣ: Зулямовъ и Цани Хиновъ, щото кокалитѣ му сж биле испотрошени и смъртта му е била налѣжаща. Тогава го извѣли прѣзь ноцъта, ужъ за закараване въ Бѣла-Слатина, а подиръ день—два обявили че е избѣгалъ изъ пѣтя. Канимъ енергичний прокуроръ Матева, да види да ли не е отишелъ и тоя циганинъ при «избѣгалии» изъ тѣлото си, Гено Ангеловъ отъ Левски? Ний тѣи вѣрваме, но дано не е.

Заслужена награда. Възвѣрна се най-после отъ дългосрочната си отпуската и достойния магистратъ, Андрей Грабчевъ, но съ още по разбито отъ охтиката, здравие. Кани се скоро, казватъ, да отпътува за мѣстото, гдѣто нѣма болѣсть, печалъ и въздихание. Утѣшаватъ го Цибулски и братовчето му Доковъ. Ний го утѣшаваме пѣкъ съ приятната вѣсть, че управ. съвѣтъ на «Нива», е далъ тържественно обѣщане, да му въздигне: *нержкотворенъ паметникъ*, както и на вдѣхновителитѣ му.

Явна благодарность. Тачо Алексевъ отъ Плѣвенъ, исказва явната си благодарность къмъ Плѣв. Прокуроръ Матева, за гдѣто е распоредилъ та му стоварили единъ вагонъ дърва, на 15 Августъ т. г. въ полицейский участъкъ, като «конкане» за празника.

Назначенъ е пакъ на длѣжността си старшии стражаръ, бившия такъвъ, Хр. Крушовски, който бѣше испѣденъ за разни прѣстѣпления. Хваллил се, че назначението му станало по ходатайство на прокурора, когото заплашвалъ, че ако не му се повѣрни службата, ще си отвори устата и щѣлъ да расправи много работи изобличающии него и други голѣмци. Предъ тѣзи переспективна, той станалъ пакъ годенъ за службата, макаръ фактически да е боленъ и за нищо неспособенъ, освѣнъ за зло. Ний мислимъ че скоро ще бжде заставенъ да си отвори устата, макаръ и на служба, защото сѣнитѣ на Гено Ангеловъ, Помакъ Али, Горно-Орѣховский циганинъ, Михалъ Бешковъ и много други мжченици, скоро ще се явятъ и заговоратъ.

Отчисленъ е фин. приставъ Хр. Генковъ, за произволитѣ на когото писахме въ прѣдпослѣдний си брой и за когото още имаше да пишимъ, понеже е извършилъ напоследъкъ нови вандалщини, по ограбване документи и пари. Отгърва се вече Плѣвенъ, отъ този лудъ идиотъ, но дано бжде поне замѣстника му по-човѣкъ. Прѣмѣстенъ е сжшо и достойния му по лудорийтѣ шефъ—фин. начал-Ангеловъ, въ Видинъ. Нѣка е честитъ на Видинцитѣ, но дано не му е за дълго.

Оригинална менажерия. Безъ да се гледа на криза, гладъ или война, народитѣ обичатъ да плащатъ данѣкъ за глѣдане разни кукли, панорами и менажерии съ звѣрове или хора сакати, кеопави

и раскривени. Ако въ Америка могатъ да развѣждатъ въ менажерия прочутий войвода на въстанниците, отъ Филипинскитѣ острови, Генералъ Агвиналдо и да печелятъ съ него милиони долари, то защо и въ България да не се устрои една оригинална менажерия? Проче е, нашата редакция има щастливата идея да поиска концесия, за устрояване менажерия, въ която да се поставятъ като «дикивинки» за глѣдане. 1) членовитѣ на управ. съвѣтъ на дружество «Нива», на които главитѣ сж оцѣниха отъ сждебний слѣдователъ по за 100,000 лева; 2) Сждеб. слѣдователъ А. Грабчевъ, като изобретателъ на тая оцѣнка; 3) Сждиитѣ отъ Сждебнитѣ инстанций, които подтвърдиха тая цѣна; 4) Плѣвенский Прокуроръ П. Матевъ, като инспираторъ на тоя сждебенъ скандалъ. Менажерията щѣ бжде възена отъ синдиката на «Нива»: Кръстановъ и Желѣзарова. Програмата ще явимъ допълнително.

— **Вѣло Христовъ и Никола Фичовъ** отъ с. Крушовица, биле аресувани и първий добръ наложенъ отъ кмета и помощника на селото: С. Ванковъ и Вѣлчо Панчовъ, и то за лични дертове и расправи, а слѣдъ това подъ стража докарани въ полицията въ Плѣвенъ, отъ кадѣто ги освободили. Чудни оплаквачи, . . . че защо сж на власть кметовитѣ имъ, когато немогжтъ да по-наложатъ кокалитѣ на противнитѣ си. Не е юнакъ който бие, а който тѣри.

— **Поканваме** секретаря на окол. управление Дим. Александровъ, да остави на други хора да рассждаватъ кой сж «вагабонти» и кой не, а той да яви на обществовото чрѣзъ печата: кой обира юрганиитѣ отъ хотелъ «Македония» и фурната на Д. Гецовъ; защо прѣзь 1895 г. ходи въ Руссе; лѣкувалъ ли се е отъ жълтеница и при кой докторъ; Въ Шуменъ какво прави прѣзь Септ. сжщата година; колко пѣти е игралъ *сантасе*, съ тогавашний Шуменски ковчезникъ *Ев. Стояновъ*; какви разговори е водилъ съ послѣдний питалъ ли го е отъ кадѣ е и пр. и колко пари сж истеглиха отъ ковчезничеството, слѣдъ тѣзи разговори, съ фалшивата квитанция; а най-послѣ, ако обича да ни каже колко взе той и колко другаритѣ му. Слѣдъ искренний отговоръ на тѣзи въпроси, ще му дадемъ право и той да нарича „вагабонти“ — „вагабонтиитѣ“.

Ив. Влаховъ ни провожда копие отъ заявлението си, подадено на Окр. Управителъ, съ което казва, че старшията Зулямовъ съставилъ нѣкакъвъ фалшивъ актъ противъ него; че го каралъ да се разпише по той направилъ забѣлѣжка и тогавъ се расписалъ, като казалъ че нѣма пари за рушветъ да дава, като подпише такъвъ актъ бѣзъ възражение, но Зулямовъ го взелъ на гърба си, че ужъ му подмѣталъ за свинята на Петко Герговъ отъ Биволари, затова искалъ да го арестова. Ний мислимъ, че оплаквача по добръ би направилъ, да помоли управителя, като човѣкъ новъ да распита Зулямова, гдѣ е тѣлото на нещастния Гено Ангеловъ отъ Левски, защото ще потрѣбва скоро, та тогава, и Зулямовъ ще забрави свинетѣ и детинскитѣ актове.

— **Пишатъ ни отъ града:** 1) Прѣзь м. Юний т. г. е дошелъ въ Плѣвенъ,—синътъ на Плѣв. полицейски приставъ — Младенъ Ст. Деяновъ 20 годишенъ, — писаръ въ окр. управление. Баща му като полиц. приставъ му отрѣдилъ квартира и мѣсто, на държавенъ счетъ,—въ полицейский участъкъ,—гдѣто се ползувалъ съ казионна завивка и постилка като: одѣяло, шинела и пр.

2) Прѣзь м. Юлий т. г. въ полицейския участъкъ, безъ да е имала вина и основание, а защото сж е потъжила противъ извѣстно лице,—е била доведена и държана арестована нѣколко деноноция—малолѣтната дома Тодорица Петкова отъ 7 кварталъ. Тя е била нарочно за-

държана съ престъпна цѣль. Тя е била изнасилена още на втората вечер, въ (участъка)—ареста отъ синътъ на полицейския приставъ. За да не излѣзи това нѣщо на пазаръ, той синътъ на пристава, и обѣщаль съ вѣра и клѣтва, че ще я вземе за жена, само да се замълчи тази история, като и писалъ и писмо любовно и пр. Това писмо било заловено отъ единъ стражаръ, който го предалъ на баща му (на пол. пристава), а послѣдния като прекрилъ това писмо и прѣстѣпленieto, вмѣсто да прекрати тѣзи престъпни работи, чрѣзъ отстранението отъ участъка на сина си, напротивъ го държалъ още, за да извършва и други такива.

3) Прѣди нѣколко дена въ полицейский участъкъ било докарано и арестовано малолѣтното—10 годишно момченце на Димитръ Доктора—тенекеджията, изъ 8 кварталъ за нѣкакво, на ветра, стрѣляние съ оржие. Синътъ на полиц. пристава прѣзъ една нощъ, прибралъ да приношува при него това момченце и тогава го натисналъ, като му свлѣкалъ гащитѣ и го отголилъ, та искалъ, насилственено да извърши педерастия (мжжеложество). Дѣтето едва съ викъ се отървало и на сутринята се оплакало на полиц. пристава (на бащата на престъпника синъ), но в' мѣсто удоелетворение, пристава го набилъ (арестованото дѣте набилъ, а не синътъ си) и го веднага освободилъ, отъ ареста разбира се само да не излиза и тази работа на яве.

4) Синътъ на полицейский пристава, по силата на бащиното си полицейско величие, постоянно си позволявалъ, чрѣзъ заплашване, да взема пари, ужъ въ заемъ, а никога ги не връщаль,—отъ арестованитѣ лица въ участъка и отъ полицейскитѣ стражари. Сжщия изисквалъ да му се купуватъ отъ сжщитѣ, каквото си помислялъ, като: кафе, дине, цигари, тютюнъ и пр.. Той е вземалъ насилственено и чрѣзъ заплашване отъ арестованитѣ и отъ нѣкои стражари,—златнитѣ имъ пръстени, за да отиваль, имъ казвалъ, по любовницитѣ си—шансонетки и по други патентовани и непатентовани бляди.

5) Таткото на този любезенъ синъ,—полицейск. пристава Станко Деяновъ водилъ постоянно развратенъ животъ, въ хотелъ «Македония», гдѣто ималъ на разположение и покровителство всичкитѣ бляди; тамъ цѣли нощи, до расъмнование изпълнявалъ службата пиянъ мѣжду тѣзи нощни кукувици.

6) Както синътъ, така и бащата (полиц. пристава) държатъ специално, за цейтора извѣстната мадама Наталия Пошова изъ I кварталъ. Сжщата имъ перела ризитѣ и често била повиквана, тайно въ участъка за уговарянието тънкия занаятъ. Съ нея блудствували и синътъ и бащата.

— Въ градътъ ни е пристигналъ г. Ник. Ив. Кючуковъ, другаръ на Хр. Ботева въ четата му. Г. Кючуковъ носи за распродаване своитѣ «Записки» по възстанията отъ една страна, а отъ друга, по край распродаване на книгата си, иска да обиколи отечеството си, за което се е трудилъ прѣзъ цѣлий си животъ. Молимъ приятелитѣ си да улѣсняватъ г. Кючукова, като си купятъ «Запискитѣ» му, прочитанието на които нѣма да бжде безъ полза за тѣхъ. Г-нъ Кючуковъ ще се бави въ Плѣвенъ нѣколко дни.

Сждебно Изпълнит. Кантора

и
писалище.

Извѣстиявамъ на интересующитѣ, че отъ днесъ отъривамъ въ гр. Плѣвенъ, изпълнителна кантора и писалище, въ която освѣнъ писменната работа, ще ся занимавамъ специално съ ходатайството прѣдъ Сждебнитѣ пристави за привеждане въ изпълнение на изпълнителни листове.

Имѣющитѣ такива листове, умолявамъ да

ми ги прѣдадѣтъ за цѣльта, срѣщу скромно възнаграждение.

Плѣвенъ,
3 Септемврий 1901 год.

Хр. Ив. Мускуровъ
(бывшій Секретарь Сжд. Приставъ
и Мир. Сждия)

Объявления отъ Сждеб. Пристави.

№ 5482

Извѣстиявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстникъ ще се продаватъ на вторий публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Плѣвенското землище, а именно:

1) Една кжца въ гр. Плѣвенъ № 3230 съ дворно мѣсто отъ 250 кв. метра наполовина надъ маза съ двѣ отдѣления направена отъ керепичъ и дървенъ материалъ и покрита съ керемиди, при сжсѣди; Косто Цанковъ, Ив. Петковъ и пжтъ;

2) Лозе мѣстн. «Чаира» отъ 3 дек. и 7½ ара при сжсѣди: Косто Цанковъ, Ив. Петковъ и пжтъ;

3) Лозе мѣстн. «фандакжжа» отъ 4 дек. и 5½ ара при сжсѣди: Моно Ненчовъ, Ив. Петковъ и пжтъ; Горнитѣ имоти принадлежатъ на Илия Бецовъ отъ гр. Плѣвенъ не сж заложени продаватъ се по взисканието на Божинъ Ц. Петровъ отъ гр. Плѣвенъ за 619 л. 36 ст., лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 1484 на I Плѣв. Мир. Сждия.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която наддаде първий купувачъ.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми гр. Плѣвенъ, 1901 год. Дѣло № 389/900 год.

Сждебенъ Приставъ: Ив. Бутиловъ. 1—2

№ 10104

Извѣстиявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Плѣвенското землище, а именно:

1) Едно лозе въ мѣстността «Буковскитѣ» състояще отъ 9 дек. и 2 ½ ара при сжсѣди: Лазаръ Ивановъ, Георги Биволаровъ и пжтъ оцѣнено за 100 лева.

2) Нива въ мѣстността «Чардар. пжтъ» състояще отъ 9 дек. и 1 аръ при сжсѣди: Лило Ангеловъ и Ангелъ Гоцоловъ оцѣнена за 100 лева.

3) Орница мѣстността «Орта бааларъ» състояща отъ 5 дек. и 4 ара при сжсѣди; Христо Стойчевъ и Трифонъ Лазаровъ оцѣн. 50 лева.

4) Нива мѣстността «Кара чименъ» отъ 6 декара и 2 ара при сжсѣди: Пекю Цаловъ и Луканъ Симеоновъ оцѣн. 60 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Яко, Лена, Куца, и Тоца Хр. Киркови отъ гр. Плѣвенъ не е заложень продаватъ се по взисканието на Симеонъ Поповъ настояникъ на Ив. Хр. Шуговъ отъ Плѣвенъ за 774 л. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 6516 на Плѣвенский Мировой Сждия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 4/IX 1901 год.

Дѣло № 1544/99 год.

1—2

Сждебенъ Приставъ: Ив. Бутиловъ